

Predica la Cuvioasa Paraschiva-14 Octombrie

„Întu tine maica, cu osârdie s-a mântuit cel dupa chip;
ca luând crucea ai urmat lui Hristos;si lucrând ai învățat
sa nu se uite la trup, ca este trecator;
ci sa poarte grija de suflet, de lucrul cel nemuritor.
Pentru aceasta si cu îngerii împreuna se bucura, Cuvioasa Maica Paraschiva,
duhul tau. (Toparul Cuvioasei)

Iubiti credinciosi!

În fiecare an, la 14 octombrie, Biserica Ortodoxă de pretutindeni prăznuiește pe Cuvioasa Maică Parascheva. Aceasta floare aleasa a Bisericii, este cinstita în chip deosebit în Moldova, întru-cât mai bine de 350 de ani, moaștele ei se găsesc la Iași, fiind izvor de binecuvântare pentru toți care o cheamă în rugăciune, să fie mijlocitoare către Preamilostivul Dumnezeu. Cuvioasa Maică Parascheva a fost numită, mai cu seamă în Moldova „Sfanta Vineri”.

S-a născut în Epivata (azi Boiados), pe țărmul Mării Marmara, în apropiere de Constantinopol (mai târziu, Istanbul), pe atunci capitala Imperiului Bizantin. Părinții ei, oameni de neam bun și credincioși, râvnitori spre cele sfinte, au crescut-o în frica de Dumnezeu, îndemnând-o spre deprinderea faptelor bune, dar mai ales a postului, rugăciunii și milosteniei. Un frate al ei, după ce a învățat carte, s-a călugărit sub numele de Eftimie; a fost ales episcop în localitatea Madite.

La vârsta de zece ani, fiind fecioara într-o biserică, a auzit cuvântul evanghelic „**Cine va vrea să vină după mine, să se lepede de sine și să ia crucea sa și așa să vină după Mine**” (Marcu 8, 34). Acest cuvânt a pătruns-o până în adâncul inimii, drept pentru care, ieșind din biserică, a împărțit săracilor hainele și podoabele sale. Deși era muștrată mereu de părinți, ea de multe ori da săracilor hainele sale și nu lua în seamă muștrarea făcută de aceștia. Aprinsă de dragostea Mirelui Ceresc, ea părăsi casa părintească și se duse în pustie, unde se dăruie postului, privegherii și rugăciunii.

După ce a petrecut în pustie mulți ani, într-o noapte, un înger a îndemnat-o să lase pustia și să se întoarcă în locul său natal „**că acolo ți se cade să lași trupul pământului și să treci din această lume către Dumnezeu pe care l-ai iubit**”. Astfel, Sfânta a lăsat pustia și a plecat spre Epivatul Traciei.

Ajungând la Constantinopol, a intrat în biserica Vlaherna, închinată Născătoarei de Dumnezeu, unde s-a închinat Fecioarei, după care a mers la Ierusalim, la Locurile Sfinte, apoi în pustia Iordanului, unde a intrat într-o mănăstire de călugărițe, unde a rămas până la vârsta de 25 de ani.

După aceasta, s-a întors în satul său, Epivatul Traciei, unde a mai trăit 2 ani, timp în care, prin trudă durere și post continua să se înfrumusețeze pentru Mirele Ceresc. În acest chip petrecând, „**și cu rugăciune stăruind, ea își dădu luminat sufletul în mâna lui Dumnezeu și nimănui nu-i spuse de unde a fost și cine este**”.

Descoperirea trupului său neputrezit s-a făcut prin rânduiala divină, căci murind un corăbier și săpându-se groapa pentru acesta, pe țărmul mării, trupul Sfintei a fost aflat neputrezit și plin de mireasmă. Trupul Sfintei a fost luat din acel loc și dus în biserica Sfinților Apostoli din Epivat. Aici, moaștele au stat timp de aproape 200 de ani, până în jurul anului 1235, cand au fost strămutate de la Epivat la Târnovo, capitala Imperiului româno-bulgar. Aici moaștele au stat aproape 160 de ani, timp în care a fost alcătuită slujba Cuvioasei. De aici, moaștele Cuvioasei au fost duse la Belgrad, iar în 1521, după cucerirea Belgradului de către sultanul Suleiman, sfintele moaște au fost strămutate la Constantinopol, unde au stat 120 de ani.

În anul 1641, după ce binecredinciosul domn Vasile Lupu al Moldovei a plătit toate datoriile Patriarhiei din Constantinopol, cârmuitorii ei de atunci, patriarhul Partenie I, zis cel Bătrân (1639-1644), împreună cu membrii Sinodului au hotărât să-i ofere, drept recunoștință, moaștele Cuvioasei Parascheva. Racla cu cinstitele moaște a fost transportată cu o corabie pe Marea Neagră, fiind însoțită de trei mitropoliți greci (Ioanichie al Heracleei, Partenie al Adrianopolului și Teofan al Paleopatrei). Ajungând la Galați, apoi la Iași, au fost întâmpinate de Vasile Vodă Lupu, de mitropolitul Varlaam și de episcopii de Roman și Huși, de cler și credincioși.

În ziua de 13 iunie 1641, cinstitele moaște au fost așezate în minunata biserică a Mănăstirii Sfinții Trei Ierarhi, ctitoria domnitorului. Cinstitele moaște au rămas aici până în anul 1884, când au început lucrările de restaurare a sfântului lăcaș, din acest motiv fiind mutate în paraclisul mănăstirii. Dar în seara zilei de 26 decembrie 1888, după slujba Vecerniei, din neatenție, a rămas aprinsă o lumânare din sfeșnicul de lângă racla din lemn în care erau așezate cinstitele moaște. Peste noapte sfeșnicul a ars, iar focul s-a extins la catafalcul pe care era așezată racla, arzând mocnit toată noaptea și prefăcându-l într-o grămadă de cărbuni. A doua zi dimineața,

autoritățile de stat și bisericești, preoții și credincioșii au constatat că cinstitele moaște au rămas neatinse; încă o minune săvârșită prin puterea lui Dumnezeu. Mitropolitul Iosif Naniescu, a cercetat paraclisul, preaslăvind minunea dumnezeiască. Prefectul județului Iași, Leon Negruzzi, și procurorul general al orașului au consemnat în procese verbale cele întâmplate. Ridicate din mormanul de jar, moaștele Cuvioasei au fost adăpostite provizoriu în altarul paraclisului de la Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi și în curând strămutate în noua Catedrală mitropolitană din Iași, care fusese sfințită cu puțin timp mai înainte, la 23 aprilie 1887. Aici se găsesc și astăzi, fiind cinstite de obștea drept-credincioșilor moldoveni, care îi cer Sfintei Parascheva să mijlocească pentru ei înaintea tronului ceresc, venerând-o cu multă evlavie, ca pe o adevărată ocrotitoare a Moldovei.

Pentru noi, Cuvioasa Paraschiva, este modelul multor cuvioase și sfinte ale neamului românesc, care au ținut flacăra credinței aprinsă, în cele mai grele perioade din istorie, care au luat drumul manastirilor, tocmai pentru o viață curată și pentru a putea fi mijlocitoare nouă, către Dumnezeu, de a ne feri de ateism și învățatura lor. Dumnezeu să binecuvinteze toate credincioșii Bisericii și pe toți care duc o viață curată, aproape de Dumnezeu, în veci Amin!

Preot Paroh Liviu Alexandrescu